

Słubice, dnia 13 maja 2014 r.

Burmistrz Słubic
ul. Akademicka 1
69-100 Słubice

PISEMNA INTERPRETACJA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Działając na podstawie art. 14j § 1 i 3 w zw. z art. 14b, art. 14c i art. 14k § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (tekst jedn.: Dz. U. z 2012 r. poz. 749 ze zm.), art. 1a ust. 1 pkt 2 i art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613 ze zm.),

uznaje za nieprawidłowe

stanowisko wskazane we wniosku złożonym przez W. w dniu 28 kwietnia 2014 r., w zakresie nie uznania dystrybutorów paliw jako część budowli lub urządzeń budowlanych, a tym samym nie wliczania ich wartości do podstawy opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

UZASADNIENIE

Pani K. K. pełnomocnik W. z siedzibą w W., przy ul. pismem z dnia 17 kwietnia 2014 r. (data wpływu do tut. Urzędu 28 kwietnia 2014 r.) zwróciła się do Burmistrza Słubic w trybie art. 14j Ordynacji podatkowej o udzielenie pisemnej interpretacji co do nie uznania dystrybutorów paliw jako budowli lub urządzeń budowlanych, a tym samym nie wliczania ich wartości do podstawy opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

Wnioskodawca wyczerpująco przedstawił stan faktyczny, własne stanowisko w sprawie oceny prawnej tego stanu prawnego, złożył stosowne oświadczenie oraz uiścił stosowną opłatę w wysokości 40 zł.

Po rozpatrzeniu wniosku Burmistrz Słubic zważył, co następuje:

Dystrybutory paliw podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości ze względu na definicję zamieszczoną w art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613 ze zm.) w zw. z art. 3 pkt 3 i pkt 9 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 1409 ze zm.).

Zgodnie z art. 1 a ust. 1 pkt. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych budowlą podlegającą opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jest obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury oraz urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Przepis ten odsyła posiłkowo do przepisów prawa budowlanego.

Obiekt budowlany stanowiący budowlę zdefiniowany został w art. 3 pkt. 1 b Prawa budowlanego - budowla będąca całością techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami. W myśl przepisu art. 3 pkt. 3 do budowli zalicza się m. in. zbiorniki i urządzenia techniczne. Z kolei przepis art. 3 pkt 9 Prawa budowlanego definiuje urządzenie budowlane jako urządzenie techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki.

W świetle powyższych przepisów należy przyjąć, że pod względem prawnym dystrybutor paliwa na stacji paliw może być kwalifikowany podwójnie. Z jednej strony, może stanowić jedynie urządzenie budowlane (art. 3 pkt 9 Prawa budowlanego), ponieważ bez wątpienia jest urządzeniem technicznym zapewniającym możliwość korzystania ze zbiornika jako budowli (art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego). Z drugiej zaś strony, dystrybutor paliwa może być odrębną, samodzielną budowlą w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, jako że w drugiej części zawartej w tym przepisie definicji za samodzielną budowlę zostało uznane każde urządzenie związane z obiektem budowlanym, jakie zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Zasadniczą funkcją zbiornika paliwa na stacji paliw jest przechowywanie i kierowanie paliwa do detalicznego nabywcy. Dystrybutor służy dozowaniu i odmierzaniu tak kierowanego paliwa do pojazdów nabywców. Zbiornik i dystrybutor stanowią więc techniczną oraz funkcjonalną całość i jedność, o jakiej mowa w powyższych przepisach.

Powyższa wykładnia przepisów w zakresie opodatkowania dystrybutorów paliw została przyjęta w orzecznictwie sądowym (np. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 20 czerwca 2012 r. sygn. III SA/Wa 581/12, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z 16 grudnia 2010 r. sygn. III SA/Po 675/10, a także - w pewnym zakresie - wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 28 listopada 2006 r. sygn. II FSK 1403/05).

Zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych podstawą opodatkowania dla budowli lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem ust. 4-6 jest wartość, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych, ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, niepomniejszona o odpisy amortyzacyjne, a w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych - ich wartość z dnia 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego.

W świetle przywołanych wyżej poglądów doktryny prawa podatkowego oraz orzecznictwa należy przyjąć, iż dystrybutor paliw podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, a jego wartość stanowi podstawę opodatkowania. W tym stanie rzeczy postanowiono jak wyżej.

Pouczenie

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy

podatkowej.

Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Na niniejszą interpretację wnioskodawcy przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp., w terminie 30 dni po upływie terminu określonego poniżej, za pośrednictwem Burmistrza Słubic.

Skargę, o której mowa wyżej, można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie Burmistrza Słubic - w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu niniejszej interpretacji - do usunięcia naruszenia prawa.

Otrzymują:

1. K.K.
2. a/a.